

THE young idea

இளஞ்சிந்தனை

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XXXII

WEDNESDAY, AUGUST 7th, 1968.

No. 2.

BALASINGHAM NUMBER

WE DEDICATE THIS ISSUE WITH GRATITUDE AND
RESPECT TO OUR PRINCIPAL,
THE LATE MR. S. V. BALASINGHAM.

RANJIT S. THAMBYRAJAH,
Issue Editor.

செல்வன் பெ. ஜெயராஜா,
தமிழ்ப் பத்திரகரர்.

MOHAMEDALLY ABDULLY

Leading Grocers and Transporters
5 & 6, Grand Bazaar,
Jaffna.

Distributors for :

- ⊙ Kelani Tyres & Tubes
- ⊙ Gala Cosmetics
- ⊙ Mosajees Ltd. Products
- ⊙ Elephant House Products

For everything :

* Fancy Goods * Glassware * Gift Boxes

VISIT ONCE AND BE SATISFIED.

Phone : 515

Tele : Saifee

If You Want

CLEAN, FRESH, GOOD, CHEAP
VEGETABLES & FRUITS

Visit

THE VEGETABLE & FRUIT STALL

OF

The Jaffna Co-operative Stores, Ltd.,

Clock Tower Road, Jaffna.

*

' SERVICE ABOVE SELF '

IS OUR MOTTO.

The young idea

AUGUST 7TH, 1968.

OUR DEAR PRINCIPAL

AS a token of gratitude, love and esteem of the students of Jaffna College, we dedicate this issue of the Young Idea to our beloved Principal and entitle it the 'Balasingham Number'.

Mr. Balasingham is gone from our midst, but his spirit still lives on at Jaffna College, and with the many many generations of students who have come in contact with him. The fragrant memory of his goodness and friendliness will always remain with us, wherever we may be.

'Bala Master' as he was with affection called,
Amassed much respect wherever he had been.
Loving in nature, he put Duty first,
Always his humour did teach us the best,
So often in student-life freedom he gave,
In all things he did, he did make us see —
No man is your senior, that we are all one flesh
God is our guide, and our Great Teacher he is,
However far we may stray, he is our Father —
Away he has gone to a far better land,
May his good life wing us to greater heights.

The best biography, the best token, the best memorial to our Principal would be to continue our work as best as we could whether in the classroom, or in the literary meeting, or in the Young Idea, or in the playing field.

"Lives of great men all remind us,
We can make our lives sublime,
And departing leave behind us
Footprints on the sands of time,"

May His Soul Rest in Peace.

EDITORIAL NOTES

Board Changes

We welcome Miss B. Kumarasamy and Mast. K. Gokulapalan to our Board. We thank Mast. M. Balakumar our ex-Editor for the keen interest he had taken to make our issues more meaningful. Especially when we were financially down he helped us a great deal in getting advertisements from various firms. We miss him very much. We also thank Mast. N. Saghadevan and Miss R. Navaranjini for their full co-operation and sincere services.

This special issue is being edited by Mast. Ranjit S. Thambyrajah for in the "Young Idea" Board he has had the closest contact with the late Principal from the year 1959 as a boarder in the Sanders Hostel of which Mr. S. V. Balasingham was the Warden for a long time.

Congrats

We congratulate Masters G. Haridason, V. Maiuresan, G. T. Bonney, J. P. Mills and V. Sunthararajah on being elected Captains of the College 1st and 2nd eleven Hockey, 1st and 2nd Basketball teams and 2nd eleven Cricket teams respectively.

We also congratulate Masters P. Ramanathan, Natkunarajah, S. Lingarajah, P. Manoharan, S. Gnanachelvam and S. Parameswaran for being selected to enter the Faculty of Medicine; S. Palamuthusingham, A. Sivanathan, Sivakumar and R. Muthuratnanathan for being selected to enter the Faculty of Engineering, Bio. Science, Physical Science and Kattubedde Technical College, respectively.

Field Day

The College Field Day was worked out in a quiet way with the flags flying at half mast on the 25th of June. Earlier it was fixed to be held on the 22nd of June but instead of the Sports Meet, the funeral service of our Principal was held in the Ottley Hall and the body was later taken for burial at 5-30 p.m. That was the time at which Mr. Balasingham would have delivered his Prize-day address.

We congratulate Abraham House on becoming champions.

Cross Country Festival

In the Cross Country Race conducted by the Undergraduate Department, nearly eighty per cent of the competitors were from the Secondary School. Special mention should be made of R. Ganesharajah, Godfred Bonney and S. Selvarajah for becoming the Junior Winner, Senior Winner, and the 1st Runner-up respectively. The Trophies were later presented at the Undergraduate Department's Field Day.

Adieu Sir!

Mr. S. Thillampalam left us at the beginning of this month. The Grade XII students especially would miss him, for he has been one of the best teachers of Physics and Mathematics. He will be entering his training course after six months of teaching at Nuwara Eliya. We wish him well in his new venture.

Hockey

Of all games in College, Mr. S. V. Balasingham's favourite game was Hockey. Soon after his passing away, Mr. A. R. Kadingamar at the assembly said, "As a tribute to our beloved Principal, we should try to get the Championship". Our boys played with that determination, and have won all the matches, emerging as the All-Jaffna Champions. We congratulate the Captain and his colleagues for their wonderful performances.

The Acting Principal

Mr A. R. Kadingamar will be acting as Principal till the Board makes the final decision. As he has to

attend to both administrative and academic matters, the "Young Idea" appeals to all students to co-operate with him, by disciplining themselves as they have been doing during the last few weeks.

Thank You Very Much

We thank Messrs. Mohamedally Abdulally, Jaffna Co operative Stores, Esmaljee Amijee, Muneers, Pragas, Victors, Rajin Iron Works and Suvarna Stores, who have joined the students in recording their deepest sympathies and have contributed to the wealth of this magazine. We do hope that you will patronise them whenever possible.

"THE LIGHT IS GONE"

The sun, was not very bright. It was, a cloudy morning, the weather was not good. Something was troubling me and I was more or less excited. At about 8 o'clock in the morning I heard the most shocking and heart-breaking news of the sudden death of Mr. Sabaratnam Victor Balasingham, our Principal.

All those who are born in this world will have to die someday or other. But the death of our dear Principal was very sudden and very shocking to all of us. Who could have even guessed of such a shocking and sorrowful news?

Most of the students came to school prepared to study, but when they heard this shocking departure they were in tears!

Mr. Balasingham was a kind-hearted gentleman of good character

and he made himself a great man because of his character. He made many people to laugh at his jokes. He tried his very best to maintain the high standards of education and discipline in our College. He has served us and many others too. God knowing what is best has given him an early rest.

It is very difficult to get a man of his calibre. He was never proud of himself. He often insisted on dressing neatly, rather than dressing in a fashionable way. When he made a rule it was to be obeyed by every one of the students.

He was very punctual as well as spiritual. Even though he is not in our midst now, his services will remain for ever in golden letters in our memory.

K. GOKULAPALAN;
Grade XII, Blo.

THE LATE MR. S. V. BALASINGHAM

**As Patron of the Historical and Civics Association of
Hindu College, Jaffna.**

On the 28th of June, the Tamil Editor and I stepped into the campus of Jaffna Hindu College and asked for the President and Secretary of the above Association. Within a few minutes we were received most warmly by them.

The Historical and Civics Association was founded in 1943 by our beloved Principal, and he was the Patron of that Association till he came to Jaffna College. In the course of our conversation, the President said that they had fixed the 8th of July for the Silver Jubilee Celebrations

and that they had invited Mr. Balasingham to be their Chief Guest. Mr. Balasingham finding the 8th inconvenient had sent a telegram asking for the 9th. The President said that they were making all arrangements to hold the celebrations on the 9th of July, when suddenly on the 21st morning they received the sad news of the death of our Principal. As a mark of respect the College was closed early, the Association observed Minutes of Silence, and the Celebrations were postponed.

R. SINGARAJAH,

“ As Faculty Advisor to the School Council ”

It is my duty to record the deep sense of loss over the death of our beloved Principal, Mr. S. V. Balasingham, on behalf of the School Council.

It is still hard to face the fact that our dear Principal is no more. “Those whom God loves die young”. The Almighty has taken Mr. S. V. Balasingham.

We can proudly record the great deeds that he had done for the progress of this great institution. He had much interest regarding student affairs. He gave advice and encouragement to our Council. It is

significant to note that he was the first Faculty Advisor to the School Council after it was re-organised in 1950. During his period as a Faculty Advisor, he played, a great part in the activities of the School Council. The School Council is particularly indebted to him.

Mr. Balasingham is gone from our midst, but his spirit still lives on at Jaffna College and with the School Council.

I wish to convey to his wife and other members of his family our deepest sympathies.

May his soul rest in peace.

N. KUGANATHAN,
President,
School Council.

" As Patron of the Academy "

The Academy paid her last respects to Mr. Balasingham on the 1st of July at a special meeting in which the members gathered passed a Vote of Appreciation. Miss K. Bavani spoke in Tamil and Ranjit Singharajah spoke in English recalling the valuable services done by Mr. S. V. Balasingham to this institution.

A song which was composed in Tamil, dedicated to our beloved Principal was sung by Mas. S. Jesudasan at the beginning of the meeting. At the end, the Hymn for Ceylon was sung by the Academy Choir.

The following Vote of Appreciation proposed by Mast. R. Jegathesan, was passed.

" We, the members of the Academy assembled here on Monday, the 1st of July, 1968, wish to record our deep sense of loss, over the very sudden and unbelievable death of our dear Principal, Mr. S. V. Balasingham.

Of all the student associations at College, the Academy is particularly

indebted to him, and feels his departure most. While he was the Patron of the Academy, from 1958 to 1960, he did his very best to make the Academy rise to great heights. Due to his initiative the Academy was able to conduct successful mock parliaments, mock-court sessions, inter-school debates and symposiums on international affairs. Even after he relinquished his office as Patron he showed a keen interest in the activities of our Association, particularly in our Annual Dinners.

Till the time of his death he was very sincerely concerned with the welfare of our Association. We can proudly record that he enjoyed our meetings, our dinners and even our quarrels. He dreamed to make the Academy a Debating Society of a high standard.

While we place this on record, we wish to convey to his wife, and the other members of his family our deepest sympathies. May his soul rest in peace and may we make his dream about the Academy come true."

G. BONNEY,
Secretary,
The Academy.

AS A TEACHER

"... .. As a Teacher of History"

Mr. S. V. Balasingham was a first rate teacher in History, especially in the field of European History. When he left to the U. K. in the year 1952 the School Council bid an "Au Revoir" to him. Mr. V. Kanapathipillai, the present Lecturer in European History, in the University of Ceylon claimed by Mr. Balasingham to be his best student, speaking on that occasion said, "Mr. Balasingham as a teacher has given flesh and blood

to the dry bones of History." Many scholars of today have gone through the hands of our beloved Principal.

In 1953, while on Post Graduate study in London he secured the M. A. Degree in History of the London University. For his degree he submitted a research paper on the period of Governor Ward in Ceylon History, which we understand is now being printed.

His Last Class in Grade XII Biology

On the 20th June Mr. S. V. Balasingham took our English class. In the morning when the bell rang for the third period to begin, we were eagerly expecting him and as usual he got into our class with a smile on his face.

He asked us, whether we would write an essay or whether he could discuss on the topic, "Assassinations." We, who were tired after writing notes, wanted him to discuss the topic "Assassinations". He got up from his chair and standing close to us started his talk.

He recalled the assassinations of Julius Caesar and explained the terms "etu - Brute". He outlined the assassinations of Abraham Lincoln, Mahatma Gandhi, Kennedy Brothers, Martin Luther King, and S. W. R. D. Bandaranaike. He stressed the fact that because these great men wanted to create a condition where all could

have equal rights and opportunities, they were shot dead.

He finally ended up saying that men in high positions in the political field have always had the gloom of death haunting them. Who could have ever thought that this phantom would eventually catch him up the very next morning?

God knowing what is best, has given him an early rest. But the noble thoughts of our dear Principal will never be erased from our minds. May his soul rest in peace.

Those words "etu - Brute" and "assassinations", which were written by him on the black-board were not erased even the other day after his departure. The next morning—that is on the 21st of June, when we saw those words on the black-board we were unable to believe our own eyes and we were in tears. We felt very sorry that we will not listen to him anymore.

A STUDENT,
Grade 12, Biology

His Last Class at Grade IX (B)

I am proud to tell others that the late Mr. S. V. Balasingham has given us a good foundation in English and also that his last class taken before his death was given to us.

The last class in his life was at Grade IX, B. On this particular day so many interesting events took place during our English period.

In my class the fattest boy is Chandran, the second fattest boy is Manoharan and the third fattest boy is Shanmugaratnam. So he used to call them 'தொக்கையர் number one', 'தொக்கையர் number two', and 'தொக்கையர் number three'.

On that memorable day he told us about his uncle. He said that one day his uncle had told him, "Come, we will go for a picture". During that picture in a scene the hero and the heroine were singing a song. At that time Mr. Balasingham turned towards his uncle, but his uncle was looking down. He asked him, "What are

you doing? Are you not interested in this film?" Then his uncle said, "No, in these days ஆம்பிளையும் பெம்பிளையும் கிட்டக்கிட்ட நெருங்குகினம்". After this he sang his usual songs அலைமோதுதோ and விஸ்வநாதன் வேலைவேண்டும்.

The shortest boy in our class is Shankaradas. Mr. Balasingham wanted Shankaradas to erase the chalk-marks on the black-board, but Shankaradas couldn't reach the top of the black-board. At that time Mr. Balasingham knocked Shankaradas for fun and said, "சுறுக்காய் அழி". After that he told Gazzali, "நான் கிழவனாய்ப் பொல்லுப் பிடிச்சுக்கொண்டு வரும் போது, தேவியாணம் முடிச்ச உன்ரை அவ்வோடையும் பின்னாகுட்டியோடையும் போவாய், அப்ப நீ அவவுக்கும் பின்னாகுட்டியனுக்கும் சொல்லுவாய் 'இந்தக் கிழமடந்தான் எனக்கு English படிப்பிச்சது'".

When the bell rang he left us happily. Little did we know that that would be our last English class with him.

INDRAKUMAR MAHENDRAN,
Grade IX, B.

"... .. As Warden of Sanders Hostel"

He was not only a Warden to us, but a father with his kind words and jovial behaviour. Especially for the small boys who came from far away places, he was a great comfort. He was a man of punctuality and neatness. Even when we had to go for studies we had to dress neatly and show ourselves to him. He would not allow us to go until he was satis-

fied. He always wanted discipline in the hostel. If anybody disobeyed his orders, he would be very harsh at them, but after some time he would be the same old Warden. He did not like students who did not speak the truth. The punishment would be less when you spoke the truth to him.

Once a boy had stolen ten Rupees from another boy. Mr. Balasingham

the young idea

said to all of us, "Be truthful and come to me and give the money back, and I will not let anyone know about it".

So, the next day a boy had gone to him, and till this day none except our late Principal knows the person who took it,

G. BENJAMIN,
Grade XII, Biology.

"... .. As a Sportsman"

The death of Mr. Balasingham has created a void not only in the academic field, but also in the sports field of Jaffna College. He was himself a sportsman of no mean stature. His favourite game was Hockey. It is the irony of fate, that he did not live to see his long-felt dream of Jaffna College annexing the coveted Jaffna Schools Hockey Trophy. His keen interest, and dedication to this game, made the Jaffna Hockey Federation to elect him as

their President. He firmly believed that character building begins in the playing field, and therefore he gave his total and whole-hearted encouragement to all types of games. Whether in the playing field or in the academic arena he strictly observed the rules of the game and brought to bear his keen sense of judgement and fair-play. The sudden demise of Mr. Balasingham has created a permanent void in the playing fields of Jaffna College.

T. S. SANMUGA,
Grade, XI, Arts.

"As Friend of the Little"

1

It is with great sorrow that I write about our late Principal, Mr. S. V. Balasingham. He was our Principal only for a short time but during that short period he had won our young hearts. He was always kind to us. He never thought it a waste of time to talk to us to encourage us in our work and play. We little boys liked him because he let us play when we were free. We were never afraid of him, because he was our friend. I miss him very much.

R. V. ALPHONSUS,
Grade 7 (C).

2

The late Mr. Balasingham was our Principal for the last two years. He taught History. He was very friendly with the students. He visited my class-room daily. When all the boys made noise in the class-room, he would come to the classes and at once there would be silence. He was very interested in games. He came to the playground every day. I liked to listen to his assembly talks. He was very jovial. He was much liked by everybody. We are sad that he was taken away so suddenly. We miss him in the College campus.

J. THAYASEELAN,
Grade 6 (A).

As a Principal**My First Impression**

As a newcomer to Jaffna College my first impression of Mr. Balasingham is a memorable one. Before I was enrolled at Jaffna College I had to be away for some time. One evening, my parents and I, were discussing my late entry to school, with him, and gradually the talk slid on to education at the present time. Frankly I was surprised at the amount he knew about what really happened at examinations and what the students really had to face. He amazed me by revealing sound knowledge of things which many other Principals were completely ignorant of. Then and there I knew that he was a man who assessed a situation from all sides, especially from the students' point of view. As such he could not but be one to whom a student could turn in his difficulty and be sure of assurance and help.

From that day on, my greatest desire was to be a student of the institution where his influence was bound to be felt. Alas! that dream was not to be realised to the full. I am certain I have missed being under a great intellectual conscientious gentleman.

I gathered in those few moments, that he was a man of great humour, and this proved to be true. Many were the stories of fun and humour that were woven around him by his students.

At the assembly, where he made announcements, he made it a point to see that the students understood why certain things were being said or why certain rules were made. He saw to it that students did not blindly obey orders, but understood them fully.

Mr. Balasingham was a great sports enthusiast. I for one, had decided that I would not take any part in the Athletic Meet. Ultimately I ended up being fully in the Meet and enjoying it. Now, when I think about it, I realise it was what Mr. Balasingham said that saw me in the fields regularly. He himself was always there encouraging the unsuccessful and commending the successful.

So, Jaffna College has lost a great man, but gained his spirit.

"To know, to esteem, to love
and then to part,
Makes up life's tale to
many a feeling heart."

EASTERINE MILLS,
Grade 12 Sp.

"... .. As a Man"

It is rather a touching thing to take a few steps back into the past and regain our memories of

our beloved Principal, the late Mr. S. V. Balasingham. Words are inadequate to relate the tragedy that struck the whole school.

"In the midst of life we are in death." This paradox was faithfully fulfilled in the life of our Principal. Born in the lap of luxury, Mr. Balasingham inherited a good fortune. But he was always the poor man's friend. He really entertained in his mind the values of relationship, friendship and fraternity. Unfortunately the world was a veritable nightmare to him — as Henry Miller called it, "the Air-conditioned Nightmare."

Mr. Balasingham was not at all idealised or enlarged in death beyond what he was in life. It was most astonishing to hear that he left us to join God, leaving the entire atmosphere in deep distress and agony. He was a man who was always concerned about the progress and development of the student's mind. Whether we plunged into icy-waters or played a rough game of Football, he drove us relentlessly in search of the most coveted award—Honesty.

His interest in the extra-curricular activities of the College was a marked one and in games — especially Hockey, it was at its peak, "The game is not yet over till the last ball of the match is bowled" was a regular reminder of his in the Assemblies during the Cricket Season. "Keep on a relentless attack, never losing your confidence, till the last minute of the game" was his saying otherwise. The constant smile that glittered in his face, while being a spectator of any game, can never be forgotten. What a sin to miss the bloom in his face over the news that our Hockey Team emerged Champions in the annual Tournament this year.

Mr. Balasingham should be remembered simply as a good and decent man who saw wrong and tried to right it; who saw suffering and tried to heal it; who saw trouble and tried to stop it. Those of us who loved him pray that what he was to us and what he wished for others will some day come to pass for all fraternity.

R. JEGATHEESAN,
Grade 12 Special.

From the Editor — "Campus" Reporter

On behalf of the Undergraduates' Union we wish to extend our sincere sympathies and heart-felt condolences on the death of your late Principal, Mr. S. V. Balasingham.

Mr. Balasingham — orator, teacher, and above all a humble servant of God has served for many years and

has made an indelible mark in the great history of this Institution.

We join you in remembering this well-loved and illustrious teacher, May his noble work inspire leadership and give strength and determination to all those who follow his footsteps.

V. C. D. SAMUEL,
Editor.

Sports Section :

SPORTS IN BRIEF

This term we were very unfortunate to lose our beloved Principal, Mr. S. V. Balasingham at the peak of his career. His absence was more than felt in each and every sports activity during this term.

Hockey

It is with pride that we wish to place on record the success of our "Hockey 1st Team". We banded home for the first time the coveted "Jaffna Schools' Championship Trophy" by being the only unbeaten team in the tourney by scoring the maximum points. Thus realising the dreams of our late Principal, Mr. S. V. Balasingham.

Our heartiest congratulations to the skipper, G. Haridasan and his gallant men.

Four of our players (viz.) Haridasan, Jesudasan, Godfred and Benjamin were selected to represent the Jaffna Schools' Under 20 Team in the All-Ceylon Schools' Nationals to be held at Matale, while Jesuthasan—that stout-hearted custodian was appointed as their skipper. The Jaffna Schools' Under 17 Team also consists of four of our players (viz.) Sivathasan, Sivasubramaniam, Selvakumar and Tony. The all-conquering First Eleven Hockey Team consists of G. Haridas (Captain), G. Bonney (Vice-Captain), S. Jesuthasan, G. Benjamin, M. Chandrakumar, T. S. Sanmuga, V. Thangarajah,

C. Sivathasan, S. Selvakumar, V. Sundarajah, M. Sivasubramaniam, G. Anton, S. Ranjit, N. Krishnamoorthy and S. Subramaniam.

We finally thank that determined Coach, Mr. T. Anantharatnam for moulding this year's eleven into a fine match-winning side. Our thanks also to Mr. V. Selvaratnam for his able guidance to the 2nd Team.

Vs. Arunodaya (Home)

Playing our first match for the season our First XI managed to beat them by two goals to one. The goal-getters were Benjamin and Selvakumar respectively.

But our 2nd Team unable to withstand their superiority in this field lost the match by 6 goals to 0.

Vs. Mahajana (Away)

Our First Team playing with superb understanding overcame their opposition to beat them by 2 goals to 0. Godfred and Selvakumar found the net twice. The defence, particularly Haridas and Jesudasan were outstanding.

Again our Juniors failed to come up to expectations losing the match by 6 goals to 1.

Vs. St. John's (Home)

Our Team playing an Olympic brand of Hockey outplayed St. John's

In all the departments of the game to score a run-away victory by 3 goals to 0. The forwards, specially right-winger Chandrakumar and right-inner Selvakumar, combined beautifully and made repeated raids on their territory. Godfred scored two goals while C. Kumar got one.

Our Juniors playing a better and understanding game lost to the Johnians by 1 goal to 0.

Vs. Kopy Christian College (Home)

We emerged winners by one goal to nil in a game where both teams adopted some rough tactics. C. Kumar scored the only goal for us.

Our 2nd Team playing against Stanley M. M. V. got beaten by two goals to one.

Vs. Jaffna Central (Home)

Our Senior XI playing with grit and determination beat Central soundly by 2 goals to nil. Godfred and Selvakumar scored the goals.

Our 2nd Team handicapped by the absence of some regular members put up a stout-hearted defence before going down to the opponents by 1 goal to nil.

Basket - ball

Our Team led by that astute student Godfred entered the All-Jaffna Basket-ball Tournament. We played five matches. We were handicapped by the fact that most of our players took part in other games that they hardly found time for Basket-ball practices. Godfred and Mills at attack were well supported by Jesuthasan and Sanmuga at defence.

Finally we must thank our Coach, Mr. S. Selvarajan for taking such pains in coaching the XI.

Results :

1. Vs. Central, won 24 - 19.
2. Vs. St. Patrick's, lost 19 - 40.
3. Vs. Junior Tech. Institute
won 25 - 19.
4. Vs. St. John's, lost 19 - 31.

Athletics

The annual Inter-House Athletic Meet was held on the 5th of July, 1968 with flags flying at half mast in respect to our late Principal, Mr. S. V. Balasingham. The finals were worked out in a quiet manner.

We congratulate the "Abrahams" emerging Inter-House Athletic Champions.

In the recently concluded Girls' Inter-Collegiate Athletic Meet our girls failed to win many places.

Cricket

Our Cricket 2nd Team this year led by that strong boy, V. Sundararajah played two matches losing both. Whatever it is, these youngsters who are lacking experience put up a good show.

Finally we must thank Mr. D. J. Thurairatnam for coaching these youngsters who are going to be the backbones of our College in the coming years.

Vs. St. John's

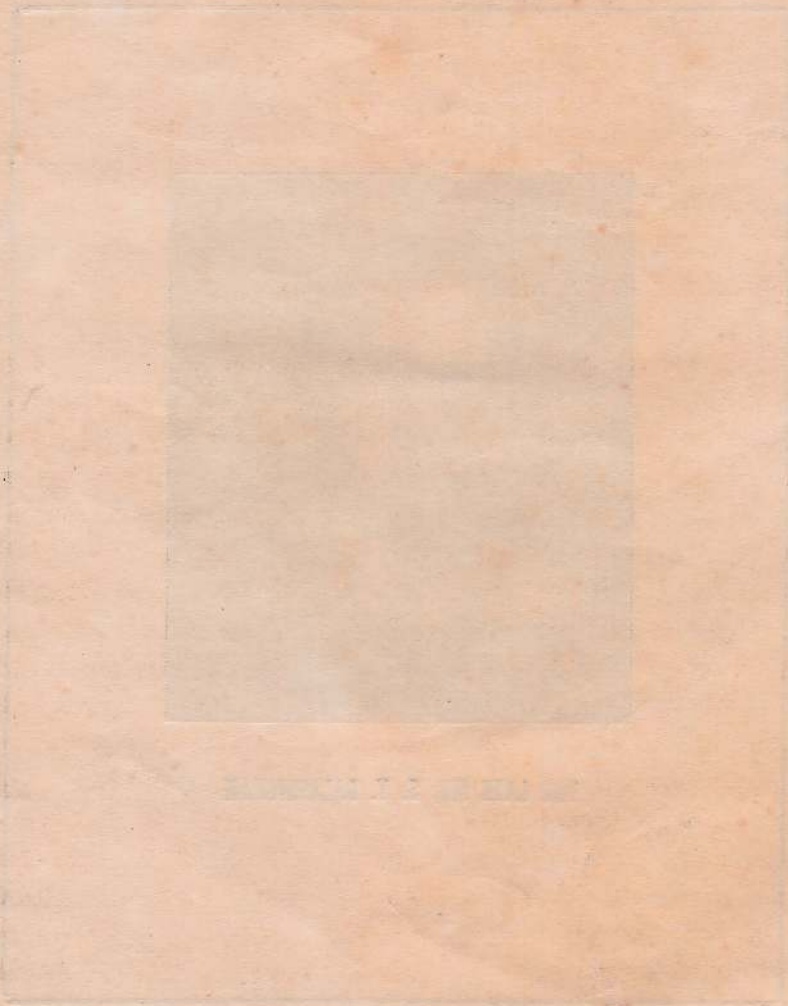
The Johnians playing attractive Cricket defeated us by an innings. The feature of the match was the fine piece of pace-bowling by Ashley Roberts who got five wickets to his credit.

Vs. Central

Playing on their grounds the Centralites defeated us by 10 wickets. This time Ashley Roberts with a fine dashing unbeaten knock of 46 runs in the first innings stole the show.

THE LATE MR. S. V. BALASINGHAM

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

“ எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு ”

உதயம் 32

1968 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மீ 7 உ புதன்கிழமை

கதிரீ 2

பத்திராதிபர் பேரூ முனை

நமதுள்ளத்தில் வாழும் அதிபர்

மாணிட வாழ்க்கையில் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வருவது இயற்கை. ஆனால் எம்மத்தியில் ஏற்பட்ட துன்பமோ, மிகக் கொடியது. சென்ற மாதம் 21 ஆம் திகதி வெள்ளிக் கிழமையன்று காலை எமது கல்லூரி அதிபர் உயர்திரு. எஸ். வி. பாலசிங்கம் அவர்கள் எங்கள் எல்லோரையும் விட்டு விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார்கள். அவர்கள் எங்கள் மத்தியில் இருந்தது காலனுக்கு ஏதோ சகிக்க முடியாத துன்பப்போலிருக்கிறது. இத்தக்கமான செய்திபைக்கேட்டு மாணவராசிய நாம் இடியேறண்ட நாகம் போலாகிவிட்டோம். என்ன செய்வது, அவர்களைப்போன்ற கல்ல அதிபர் எங்களுடன் இருப்பதற்கு நாங்கள் கொடுத்து வைக்கவில்லை. மரணமடைவதற்கு முதல்நாள் 12ஆம் வகுப்பில் ஆங்கிலம் கற்பித்தபோது அரசியற் தலைவர்களின் கொலைகளைப்பற்றிய தலைப்பில் ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். யூனியன்ஸிஸர், ஆபிரகாம் லிங்கன், மகாத்மா காந்தியடிகள், மமது ஈழத்துப் பிரதமர் பண்டார

நாயக்கர, யோன் கென்னடி, மார்ட்டின் லூதர் கிங், ரொபேர்ட்கென்னடி முதலிய, நல்ல மணப்பான்மையும் கட்டித்தனமுமுள்ள பெரியோர் இவ்வுலகத்தில் இருப்பதற்கு ஏனோ மனித வர்க்கம் கொடுத்து வைக்கவில்லை யென்று கூறி, அவர்களின் கொலை நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும் எமக்கு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைத்தார்கள். அப்படிக்கூறிய எமது அதிபர் அவர்கள் அடுத்த நாள் காலை உயிர்த்திவிட்டார்கள் என்பதைக்கேட்ட பின்பும், முதலாளி அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள் எங்களின் செவிகளில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவே! அடுத்த நாள் கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டிக்குத் தலைமைதாங்கிச் சிறப்பிக்கவிருந்த நமது அதிபர் அவர்கள் அந்நாளைத் தமது இறுதியாத்திரைக்கான நாளாகிக் கொண்டார்கள். கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்து இன்புற்றிருக்க வேண்டிய நாமும் அந்தத் துக்க கரமான நாளை எப்படிக்கழித்தோம் என்பது கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்.

எமது அதிபர் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியினை மலேசியாவிலுள்ள தலை சிறந்த விக்ரோறியா இன்ஸ்ரி யூற்றில் பயின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிற்குற்ற இண்டன் பல்கலைக்கழகம்மடத்திய பி. ஏ. (வரலாறு) சிறப்பியற்றீதர்வில் சிறப்பான சித்தியடைந்தார்கள். சிலகாலத்திற்குப் பின் இங்கிலாந்து சென்று இலங்கையில் கடமையாற்றிய பிரித்தானிய தேசாதிபதிகளுள் ஒருவராகிய வார்ட் என்பவரின் தேசாதிபதித்துவ காலம் பற்றி ஆராய்ந்து எம். ஏ. (வரலாறு) பட்டம் பெற்றார்கள். இவ்வாறு வரலாற்றுத்துறையில் சிறந்த தேர்ச்சிபெற்ற மெது அதிபர் அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலைவிட அரசாங்கத்தில் கூடிய வருமானமுள்ள பதவிகளைப் பெற்றிருக்கலாம்; பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்ந்த விரிவுரையாளராகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இவற்றில் நாட்டங்கொள்ளாது, இளம்மாணவர்களைப் பொறுப்புணர்ச்சி வாய்ந்த பிரசைகளாக உருவாக்கும் உயர்தரப் பாடசாலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவதிலே ஆர்வங்காட்டினார்கள்.

தமது ஆசிரிய வாழ்க்கையினை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலே தொடங்கிப் பின்பு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலே ஆசிரியராகவும், பட்டதாரிப் பிரிவு வரலாற்று விரிவுரையாளராகவும், தொண்டாற்றிய பின் கல்லூரி உதவி அதிபராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றிவரும்போது திடீர் மரணம் அவர்களை மேற்கொண்டது.

மெது அதிபர் அவர்களுடைய பொறுப்புணர்ச்சியைக் கல்லூரி அதிகாரிகளும், பெற்றோரும் பாராட்டினர்.

அவர்களிடம் சரித்திரம் படித்த மாணவர்கள் ஒருபோதும் சித்தியடையாமல் இருந்ததில்லை. மாணவரின் அறிவினைத் தூண்டத்தக்க வகையில் 'தமாஷான' கதைகள் சொல்லிச் சிறப்பாக அப்பாடத்தைக் கற்பிப்பார்கள். அவர்களின் வேடிக்கைக் கதைகளை நினைக்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பாடமெல்லாம் எம்மை அறியாமலே வந்துவிடும். வகுப்பிலே மாணவர்கள் குற்றம் அதிகமாகச் செய்யமாட்டார்கள்' ஏனெனில் மாணவர்கள் அப்படிக் குற்றஞ்செய்தால் அவர்களைத் தமது கதைகள் மூலமே, அதன்பிறகு அப்படியான குற்றங்களைச் செய்யாமல் செய்தவிடுவார்கள். இப்படியான உத்தம, உயர்ந்த பண்பாடு மிக்க நல்லாசிரியரை நாம் இழக்க நேரிட்டது, அவர்களுடைய மாணவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி ஆசிரிய வர்க்கத்திற்கும் தமிழினத்திற்குமே பேரிழப்பாகும்.

ஏனைய அதிபர்களைப்போல நமது மதிப்பிற்குரிய அதிபர் அவர்கள் ஒரு போதும் நடந்ததில்லை. தமது வேலையிலே கண்ணுங்கருத்தமாயிருந்தாலும் மாணவராகிய எம்முடன் நெருங்கிப் பழகுவார்கள். மாணவர் பருவத்திற்கேற்ப நடந்து எமது குறைகளை நீக்கி விடுவார்கள். மாணவர் குற்றங்கள் செய்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்துவிட்டு மறுசீமிடமே அதை மறந்துவிடுவது அவர்கள் பெருந்தகைமையாகும். பின்பு அதை ஒரு போதும் நினைவில் வைத்திருக்கமாட்டார்கள். முதலில், மாணவர்களை அன்பாலேயே திருத்தத் தெண்டிப்பார்கள் ஒருமுறை சில மாணவர்கள் கடைசிப் பாடநேரத்தில் வெளியே செல்வதற்கு

காகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் வாசலண்டையில் போன போது அதிபர் வந்தால் என்ன செய்வதென்று ஒருவரையொருவர் கேட்டுக் கொண்டும், அவர்கள் அப்போது வர மாட்டார்கள் என்றும் பலவற்றைப் பேசிக்கொண்டும் போனார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதிபர் கதவிற்குப் பக்கத்தில் நின்றதைக் கவனிக்கவில்லை. அதிபர், அவர்களை "எங்கே போகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டவுடன், அம்மாணவர்கள் பெரும் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்களைக் கூப்பிட்டு, "நான் அதிபராகவிருந்தும் பாடசாலை நேரத்தில் விட்டுக்குப்போவதில்லை. நீங்கள் இப்போதே பெரியவர்களாகி விட்டீர்களோ?" என்று கேட்டு அவர்களை வகுப்பிற்கு அனுப்பி விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அன்பேயுநவான அஞ்

பரை இழந்து நாம் துன்பப்படுகின்றோம்.

திடீரென மறைந்தமை எமக்குத் தீராத துன்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்களுடைய இறுதிச் சடங்குகள் ஒரு மன்னர்க்குரிய சிறப்புடனான எவரையும் உருக்கும் முறையிலே நடந்திருந்தன. அன்று சமூகமளித்துக் கண்ணீரும், கம்பையுமாக மரியாதை செலுத்தியவர்களுள் உற்று உறவினரைவிட, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், கல்லூரி அதிபர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள் முதலியவர்களை அதிகமெனலாம். அவர்களுடைய அன்பு வாழ்க்கை எமக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விருப்பதாக!

நமது அசிபரின் ஆத்மா சாத்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

உடலெலாம் வாயா யோலிடுகின்றோம்!

இலங்கையின் வடபால் இசையாழ் பதியில்,
இலங்கிடு வட்டுர் யாழ்கல் லூரியில்,
அதிபா யிருந்துந் ஆற்றிய பணிபலை,
அதிபருள் மணியே! ஆசிரா ஆசான்!
மதிநலம் படைத்துந், மமதையே யில்லாய்!
கதிநமக் கேயாய்க் காத்தனை நம்மை
பருவத்தில் மூத்தும் பார்வையி லீனையோய்!
கருவம தின்றிக் காட்சிக் கெளியனாய்
மருவுதற் கினிய மாட்சிமை யிக்கோய்!
அருவுரு வெய்தி ஆனவா விழைந்தனை?
"பசிதிரு மென்னைப் பார்த்தாலே" என்றாய்
பசியுற் றோம்நாய் பார்த்திட நீயில்லை;
நகைமுகக் காணோம், நகையுரை கேளோர்;
பகைமுகக் காலன்றான் பார்த்துனைக் களிப்பனோ?
இகங்கடந் தேங்குந் ஏகினை? ஐயா,
அகங்குழை கின்றோம், அனைத்துட லெல்லாம்
வாயே யாகி, வடியவே கண்ணீர்,
தாயே யனையாய் தளர்ந்து
அழுவ தொன்றன்றி அறிகிலோம் வேறே,

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

ஆழ்ந்த அநுநாபம்

எமது கல்லூரி அதிபர் உயர்திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்களின் திடீர் மரணத்தினால் மாணவராகிய நாம் மிகவும் கவலையுடனிருக்கின்றோம். அன்னரின் மரணத்தினால் வருத்திக்கொண்டேயிருக்கும் அவர்கள் மனைவியார், உறவினர்கள், ஆகியோருக்கு எமது அநுநாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இடைக்கால அதிபர்

எமது கல்லூரி இடைக்கால அதிபராகிய உயர்திரு. ராஜன் கதிர்காமர் அவர்களுக்கு எமது கல்வாழ்த்துக்கள். அவர்கள் தமதுவேலையைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்வதற்கு மாணவர்களாகிய நாம் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுகோளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

குறுக்கோட்டப் போட்டி

இம்முறை பட்டதாரிப் பகுதி யினரால் நடாத்தப்பட்ட குறுக்கோட்டப்போட்டியிற் கலந்துகொண்ட மாணவர்களுக்கும், பங்குபெற்று வெற்றி யிட்டிய மாணவர்களாகிய செல்வர் பொனே, செல்வராஜா, சந்திரகுமார் முதலியோருக்கும் எமதுடரராட்டுக்கள். விளையாட்டுப் போட்டி.

இம்முறை நமது கல்லூரி விளையாட்டுப்போட்டி அதிபர் அவர்களின் அகால மரணக் காரணமாக அமைதியாக, ஆனால் சிறப்பாக நடைபெற்றத, பங்குபற்றியவர்களுக்கும் வெற்றி யிட்டியவர்களுக்கும் நமது கல்வாழ்த்துக்கள்.

சபாஷ்!

இம்முறை நமது கல்லூரியின், பத்திராதிபருக்குட்பட்ட ஹோக்கிக் கோஷ்டி செல்வன் ஹரிதாசனின் தலைமையின்பீழ் விளையாடி அதிக வெற்றிகளை யிட்டியுள்ளது. சம்பியனாகவும் வந்தள்ளது. கோஷ்டிக்கும் அவர்களைப் பயிற்றுவித்த ஆசிரியர் திருவாளர் T. ஆனந்தரத்தினம் அவர்களுக்கும் எமது உள்ளங் கனிந்த வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

பதினேழு வயதுக்குட்பட்ட கோஷ்டியினரும் நன்றாக விளையாடி எதிர்பார்த்த விதமாக வெற்றிகளை யிட்டாவிடினும், தலைவன் மயூரேசனுக்கும் கோஷ்டியினருக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள்.

தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்

எமது கல்லூரி மாணவர்களான செல்வன் பேசுதாசன், செல்வன் ஹரிதாசன், செல்வன் பொனே, செல்வன் பென்னியின் ஆகியோர் பத்திராதிபருக்கு உதவியாகிய மேற்பட்ட யாழ் ஹோக்கிக் கோஷ்டிக்கும், செல்வர் செல்வகுமார், ரோனி, சிவசுப்பிரமணியம், சிவதாசன் ஆகியோர் பதினேழு வயதுக்குட்பட்ட யாழ் ஹோக்கிக் கோஷ்டிக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

எமது கல்லூரி மாணவர்களாகிய செல்வன் விங்கராசா, செல்வன் நற்குணராசா, செல்வன் இராமநாதன், செல்வன் மனோகரன், செல்வன் ஞானச்செல்வம், செல்வன் பரமேஸ்

வரன் ஆகியோர் பல்கலைக்கழக மருத்துவக் கல்லூரிக்கும்; செல்வன் பாலமுத்துசிங்கம் பொறியியல் கல்லூரிக்கும், செல்வன் முத்தரத்தினந்தன், செல்வன் பரமசிவம் கட்டுப்பாட்டைத் தொழில் நுட்பக்கல்லூரிக்கும், செல்வன் சிவகுமாரன், பொளதிக விஞ்ஞானப்பிரிவிலும், செல்வன் சிவானந்தன் உயிரியல் விஞ்ஞானப்பிரிவிலும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

தன்றி கூறுகின்றோம்

எமது கல்லூரியில் பொளதிகவியல், கணித ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திருவாளர் தில்லையம்பலம் அவர்கள் நான்கு வருடகால சேவையின்பின்னர், பலாவி ஆசிரியர் சுவாசாலையில் சேர்வதற்காக, யேறு அரசினர் பாடசாலையில் படிப்பிப்பதற்காகச் சென்றுவிட்டார்கள். அவர்களின் சேவைகளுக்கு எம்மிதந்த கடமைப்பட்டவர்களாவோம். அவர்களின் நல்வாழ்விற்கும் எமது நல்வாழ்த்துக்களை நாம் மனப்பூர்வமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்

என்று தீருமோ இந்தப் பசி?

“தோன்றிற் புறொடு தோன்றுக, அஃதிலார் தோன்றவில் தோன்றாமென்று” என்ற வள்ளுவன் கூற்றை எமக்கு நிரூபித்துக்காட்டி விட்டுக் கடந்த சில வாரங்களாக நாமெல்லார் தவிக்க — கண்ணீர்க் கடலில் அமிழ்ந்த — நம்மை விட்டு விட்டு உன்னத மோட்சவுலகை கோக்கிப் பயணமாகி விட்டார்கள் எமது முன்னாள் அதிபர் திருச்சபாரத்தினம் விக்டர் பாலசிங்கம் அவர்கள். அவர்கள் சேற்றிலே தோன்றிய தாமரை யெனவும், சிப்பியிலே உதித்த முத்தெனவும், விண்ணுலகில் பளிச்சிடும் விண்மீனைப் போன்றும் நம்மிடையே தோன்றி மறைந்தார்கள். திரு. பாலசிங்கம் அவர்கள் சரித்திர, ஆங்கில வேதபாட ஆசிரியராகவும், சிவப்பு இல்ல ஆசிரியராகவும், கலைக்கழகப் போஷகராகவும், வீடுதி அதிபராகவும், வடமாசாண ஆசிரிய சங்கத்தின் காரிய

தரிசியாகவும், தலைவராகவும், சொற்பகாலம் எமது கல்லூரியில் உப அதிபராகவும், கடந்த நாலரை வருடங்களாக அதிபராகவும் அபராது சேவையாற்றியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஒரு மாணவனுடன் பேசும்போது தம்மை ஒரு மாணவனாகவும், ஆசிரியருடன் பேசும் போது தம்மை ஒரு ஆசிரியராகவும் பாவித்து எல்லோருடனும் சகஜமாகச் சிரித்துப் பேசி மகிழ்வார்கள். நாரதர் போகுமிடமெல்லாம் குழப்பமேற்படுமென்பதுபோல அவர்கள் போகுமிடமெல்லாம் நகைச் சுவையே தான். பக்கத்து வகுப்பறையில் அவர்கள் கற்பிக்க ஆரம்பித்தால் ஒரே சிரிப்பு பொலியும், பிரம்பின் ஒலியுமே எமது காதுகளில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருக்கும். அவர்கள் தேரீர் அருந்தும் உணவுச்சாலை, சுற்றித்திரியும் விருந்தை, நித்தம் கொலு விருக்கும் அவர்களது காரியாலயம் என்பு

வற்றை நாம் இப்போது உற்று நோக்கும் போது எமது பார்வையைக் கண்ணீர்த் திவலைகள் மறைக்கின்றன. திரு. பாலசிங்கம் அவர்கள் இந்த வருடக் கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டியைச் சீரும், சிறப்புடனும் ஓர் உல்லாச வைபவமாகக் கொண்டாட விரும்பியது மழையில் மணல் வீடு கட்டியது போலாயிற்று. அவர்கள் தமது கடைசிக் கூட்டத்தில், 'என்னைப் பார்த்தால் பசிதீருமடா' என்று ஒரு மாணவனைப் பார்த்துக் கூறினார்கள்.

ஆனால் அவர்களுடைய ஒளிமயமான தெய்வீக முகத்தைப் பார்த்து நாம் பசியாறழன் அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். என் செய்வது? "விதி சதி செய்து விட்டது". இறுதியில் நாம் எமது துயரைச் சிறிது நேரம் மறந்து அதிபரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும், நமது கல்லூரி ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறவும் இறைவனை மனமுருகிப் பிரார்த்திப்போமாக.

கா. நிர்,
நாம் 9 'ஏ'

மொழி என்பது சாதனமே யன்றி இலட்சியமாகாது' கருத்தைக் கூறுவதே நம் நோக்கம், அதற்குரிய ஆயுதமே மொழி.

— ரெய்னால்ட்ஸ்

ஆசிரிய உலகில் ஒரு சேவகர்

"கற்றதனாலாய் பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழார் எனின்" என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையுடைய குறளுக்கு ஏற்ப நடந்து, வாழ்விலே முன்னேறிக் கொண்டுவந்த எங்கள் கல்லூரியின் மாபெரும் ஒளி வடிவத்தில் திகழ்ந்து தனியிடத்தைப் பெற்றும், இருண்ட பாதையிலே செல்லும் ஒருவனுக்கு விளக்கானது வழிகாட்டிச் செல்வதுபோல, எம்மை வழி நடத்தியும் வந்த பேரொளி திட ரென்று மறைந்து எம்மையெல்லாம் இருளிலே வின்று தவிக்கவிட்டது.

எமது அதிபர் திரு. எஸ். வி. பாலசிங்கம் அவர்களைப்பற்றி எண்ணும்போது உள்ளத் திரையிலே அவர்களுடைய சீரிய பண்புகளெல்லாம், அஸையலையாக மோதி என்னுடைய

மனதைத் துன்ப வெளத்திலே மூழ்கச் செய்கின்றன.

சீரிய தோற்றப் பொலிவும், எதற்குமே ஆஞ்சாத திட வன்மையுடைய மனமும், எக்காரியத்தைச் செய்யப் புகும்போதும் பூரண ஆராய்ச்சி செய்யும் மனப்பான்மையும், மற்றவர்களை வசிகரிக்கக்கூடிய பேச்சும், சோம்பலின்மை; துணிவு ஆகிய இத்தகைய எம் அதிபர் அவர்களிடம் காணப்பட்ட சீரிய பண்புகளாகும். இவைமட்டுமல்ல கல்லூரியின் உயர்ச்சிக்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும் மாணவர்களை நாட்டின் வருங்கால சிறந்த அறிவாளிகள் ஆக்க வேண்டுமென்ற உயரிய மனப்பான்மைகளைக் கொண்டும் அயராது உழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள். இதிலிருந்து நாம் எமது அதிபர்

அவர்களுடைய உயரிய இலட்சியமாகிய பொருநலத் தன்மையை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்பெருமகனார், 'திரியானது தன்னை எரித்துக் கொண்டு ஒளியைப் பரப்புவதுபோல' தன் சொந்தக் கடமைகளை யெல்லாம் வீட்டுவிட்டு நமக்காக அபராத உழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மதுமதிப்பிற்குரிய அதிபர் அவர்கள் 'கலைப்பகுதி' மாணவர்களுக்கு வரலாற்றுப் பாடத்தைக் கற்கிக்கும் போது, அவற்றிலே, 'சில மேற்கோள்கள்' வந்தால் அவற்றிலே உணர்ச்சிவசமாகியிருவார்கள். அதிபர் அவர்கள் எல்லா மாணவர்களையும் சரிசீகர் சமமாக வகுப்பறையிலே நடத்துவார்கள்; நன்றாகக் கல்வியிலே முன்னேற்றம் காட்டும் மாணவர்களிலே அதிக அன்பு காட்டி நடத்துவார்கள்.

அதிபர் அவர்கள் அலுவலகத்தில் இருக்கும்போது அவ்விடத்திலே நிலவும் பூரண அமைதி அவர்களுடைய மனத்தினுடைய அமைதியைப்போல எந்நேரமும் நிலவிக் கொண்டு இருக்கும். அவர் அலுவலகத்தில் இருக்கும் போது யாராவது காணச் சென்றால் அவர்களை இன்முகம்காட்டிப் புன்சிரிப்போடு அழைத்து அவர்களின் தேவைகள் யாவை என்று அறிந்து அதற்கேற்ற புத்திமதிகளைப் புகட்டி அனுப்புவார்கள். மாணவர்கள் ஏதாவது தவறுதல்கள் செய்தால் அவர்களை அவர்களின் எதிர் காலத்தைப் பாதிக்காத வண்ணமே தண்டிப்பதுடன் தம்முடைய பழையபாடச் சம்ப

வங்களை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டி புத்திமதிகள் புகட்டியும் அனுப்பி விடுவார்கள்.

இப்பெருந்தகை 'அன்பு' என்னும் பாசத்தால் மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும், பிணித்திருந்தார்கள். கவிபாசன் கம்பனுடைய காவியத்திலே, 'இராமன்' அயோத்தி நகர மக்களின் மேல் எவ்வளவு அன்பைக் கொண்டிருந்தானோ, அதேபோல எங்கள் அதிபர், வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறிய மொழிகளுக்கு இணங்க அன்பு என்னும் பாசத்தைத் தன்னுடைய நல்லணிகலனாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்னார் மாணவர்களிடத்து இவ்வளவு பேரன்பைக் காட்டியிருந்தால், அவர் தமது அருமை மனைவியிடமும், உறவினரிடமும் எவ்வளவு அன்பைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்!

அதிபர் அவர்கள் எப்பொழுதும் 'நீங்கள் எக்காரியத்தைச் செய்யும் போதும் இறுதிவரை முயற்சி செய்ய வேண்டும்; அவ்வாறு ஒழுங்கு வருவீர்களானால் வாழ்க்கையில் வெற்றி கிடைப்பது திண்ணம்' என்று பல தடவைகள் மாணவர்களாகிய எமக்குக் கூறுவார்கள்.

அவருக்கு நாம் ஆற்றக்கூடிய கடன், அன்னார் கூறிய பொன்மொழிகளை யெல்லாம் அமிர்தமாகக் கருதி, நம்முடைய வாழ்விலே கடைப்பிடித்து வாழ்தலையாகும்

"மூர்த்தீதார் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்"

சி. கு. சிவனேஸ்வரன்
பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு
(முதலாம் வருடம்)
[கலைப்பகுதி]

எங்கள் "பாலசிங்க மாஸ்டர்" எங்கே?

யின்னாமல் முழங்காமல் இடி ஒன்று வீழ்ந்தால் நாமெல்லாம் எப்படி அதிர்வோமோ, அதனிலும் பார்க்க மோசமாக நாம் ஒருகாட்காலை அதிர்ச்சியுற்றோம். அன்று ஒரு வெள்ளிக்கிழமை, வழக்கம்போல் புன்னகையுடன் பாடசாலை சென்ற நாம் ஒரு செய்தியைக் கேள்வியுற்றதும் விம்மினோம். புன்னகை மறைந்து எம் முகமெல்லாம் சோகமயமாகின. பலரது கண்களில் நீர் ஊற்றெடுத்தது. அந்தோ! அந்தத் துக்கமான நாளை நினைவு கூரும்போதே நம் உடலெல்லாம் நடுங்குகிறதே. அதை எவ்வாறு கூறுவேன்? எழுதவதற்கு எனக்கு அதிகம் சொற்கள் தெரியாமை ஒரு புறமிருக்க, வாயினால் சொல்லவும் வார்த்தைகள் வராமல் என் கண்கள் அல்லவா கண்ணீரைச் சொரிசின்றன.

ஆம் நம்முடைய குரு பாலசிங்க மாஸ்டரை காலன் அன்று காலை கவர்ந்துசென்றுவிட்டானாம். செய்தியைக் கேள்வியுற்றதும் எம்மால் நம்ப முடியவில்லை. முதல்நாள் பாடசாலைக்கு வந்து நம்மெல்லோருடனும் அளவளாவிவவர் அடுத்தநாட் காலை இவ்வூலகிலேயே இல்லை என்றால் நம்பக்கூடிய செய்தியா? அந்தச் செய்தி பொய்பாக விருக்கக்கூடாதா? என்று நாமெல்லோரும் ஏங்கினோம். ஆனால் இறந்தவர் திரும்பி வருவார் என்பது முடியாத காரியமாயிற்று.

திரு. பாலசிங்கம் அவர்கள் 1963 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு அதிபரானார்கள். ஆனால் நான் அவர்களைப்பற்றி 1967 ஆம் ஆண்டுவரை

யும் ஏதும் அறியேன். 1968 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் எங்களுக்கு ஆங்கிலப் பாடம் கற்பித்தார்கள். அதன் பின்பே நான் அவர்களைப்பற்றி அறிவேன். அவர்களின் வகுப்பு எங்கள் ஒருவருக்கு மே விருப்பயில்லை. காரணம் ஒரு சிறு பிழைவிட்டாலும் ஊக்கியை உபயோகிப்பார்கள். ஊக்கி என்பது அவர்கள் பிரம்பின் பெயர். அவர்களின் வகுப்பு நடந்தால் அந்த வகுப்பாருக்குச் சிரிப்பாய் இருக்கும். காரணம், அவர்கள் விடும் 'பக்டிகளும்' பிரம்பொலியும் அமளிதுமளியாய் இருப்பதுதான். இதனால் மற்றவகுப்பார் "நீங்கள் படிப்பதில்லையா, அதுதான்போலும் உங்களுக்கு அடிப்பது?" என்று வினாவினர். நாம்ஒருபோதும் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்கமாட்டோம். நாம் நன்றாகப் படித்தாலும், அதில் ஒரு சிறு பிழை விட்டாலும், இது கவலையினத்தினாலேயே வந்தது என்று கூறி, இனி ஒரு போதும் பிழைவிடக்கூடாது என்று எங்கள் நன்மைக்கே அடிக்கின்றார்கள். சிலமாணவர், 'தங்கள் வகுப்புக்கு ஒருபோதும் திரு பாலசிங்கம் அவர்கள் அடிப்பதில்லை' எனக்கூறுவர். அவர்கள் எங்களுடைய ஆங்கில அறிவை ஒரு வருடத்தில் சீர்ப்படுத்தித் தருவதாகக் கூறியே அடித்தார்கள். அவர்கள் அடித்தாலும் எங்கள் ஒருவருக்கு மே றோகாது; காரணம் அவர்கள் சொல்லும் 'பக்டிகளுக்கு' இணைய இல்லாதிருப்பதுதான். ஒரு சிறு பிழை விட்டபோது ஆங்கிலம் இறந்துவிட்டதென்ப பறைமேளம் தட்டுவார்கள். அவர்கள் பெண்களைப்பற்றியே அதிகம் குறைசொல்லுவார்கள். வீதியிலிருக்

கும் சாணிகைய தலையில் கொண்டை என அணிகிறார்கள் எனவும், கொழும்பில் கணவன் வீடு செல்லும்போது மனைவி பீச்சுக்குப் போய்க்கொண்டிருப்பார் என்றும் கூறுவார்கள். வகுப்பில் ஒரு மாணவனைக் காட்டி, 'நான் உன்னைப்போல் வெள்ளைபாய் இருந்தேன்; கொடிய வெப்பில் பட்டு கறுப்பாக வந்தேன்' என்று கூறுவார்கள். இப்போதைய ஆங்கில வகுப்பு எங்களுக்கு நடப்பதபோலவே இருக்கவில்லை. அவர்கள் இருந்திருந்தால், அவர்கள் சொன்னதபோல் எங்கள் ஆங்கிலம் கட்டாயம் முன்னேறியே இருக்கும். அவர்களைப்போல் ஆங்கிலம் கற்றுப்ப

தற்கு ஒரு சிலரே உள்ளனர் எனக் கூறலாம்.

திரு. பாலசிங்கம் அவர்களுடைய கடைசி வகுப்பு வியாழக்கிழமை பின்னேரம் நடந்தது. அவர்கள் அந்நேரம் சாவைப்பற்றியே உரைநிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோதே நேரம் போவது தெரியாமலிருந்தது. மணியடித்தது தான் தாமதம்; மாணவர் எல்லோரும் எழுந்தனர். அவர்கள் அப்போது "தொலைந்துபோங்கோடா" என்று கூறிக் கலைத்தார்கள். அவர்களுடைய சொல்லிற்சினங்க வெள்ளி காலை தாமே ராய்விட்டார்கள். இனி அவர்கள் எப்போது எங்கள் ஆங்கில வகுப்புக்கு வருவார்களோ?

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்

மாண்டார் வருவரோ இம்மானிலத்தே.

— A கலாஜோதி
தரம் 9 பி'

பாளை கிரை இல்லையா? ஒலியால் அறியலாம்.
அறிவாளியா, அறிவிலியா! பேச்சால் அறியலாம்.

— டெமாஸ்தனீஸ்

பேரொளி அகன்றது

காலைக் கதிரவன் தன்னொளி மழுங்கிக் கார் முகிலெல்லாம் திரண்டு கூடிப் பேரிருள் படர்ந்த அச்சுழலிலையில் பேரிடிபோலப் பேரதிர்ச்சி தரும் செய்தியினை யாமறிந்தோம். அது யாதெனில் முன்னையநாள் மாலை விளையாட்டரங்கில் ஆர்வமுடன் வீற்றிருந்த எமது பேரதிபர் திடீர் மரணமெய்தி விட்டார் என்பதாம்.

பேற்றிருந்தார் இன்றில்லை யென்பது வழமையேயெனினும் பேரதிர்ச்சி தரும் இம்மறைவை யார்தான் கனவினிலும் நினைந்திருப்பார், முன்னையநாள் கரும்பலகையில் அதிபர் அவர்கள் வரைந்தது அழியாதிருக்க, அன்று காலை மாணவர் சிலருடன் உரை

யாடி நேரம் அதிகம் சுழியாதிருக்க எமமையெல்லாம் கொடுங் துயரக் கடலில் ஆழத்திவிட்ட கண் கெட்ட பாவிக்கொடுங் கூற்றனுக்கும் தருமமுண்டோ நீதியுண்டோ, அறிந்திலோம்யாம்.

அன்னார் விகடமே உருவானாலும் கடமையில் பொறுப்புமிக்குடையாராவர். மாணவர் தம் குற்றம் களைந்தவே கடிந்து தான் பேசினாலும் விகடந்தான் அதன் கடுமையை வென்றுவிடும். கதிரவன் தன் தோற்றங்கண்டு பலர்ந்தெழுந்த கமல மலர்கள் போன்று நம் அதிபர் தம் இன்முகங்கண்டு களிப்பு வகையற்ற மனங்கள் தான் எத்தனை எத்தனை, அறிவும் ஆற்றலும் மிக் குடையராயினும் அடக்கமும் பண்பும்

பொறுமையும் எளிமையும் தமக்கென ஆக்கிக்கொண்டு மதிப்புடன், அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை அவனியில் யாவர்க்கும் எளிதன்று! அன்னார் தம் ஆங்கிலக் கல்வியிலீடுபடும் மாணவர் தமக்கு அதன் சிறப்பை உணர்த்தும்போது அவர் தம் ஆற்றலை வியந்திடரதார் சரிதிலும் அரிதேயெனலாம்.

சரித்திரக் கல்விதனைப் போதிப்பதிலே இத்தீவினிலே அவருக்கு இணை

யாவார் வெகு மிகச் சிலரே என்றும் பேரறிஞர்கள் புகழ்ந்ததை யாம் அறிந்து பெருமையுற்றிருக்கின்றோம்.

அன்னார்தம் இலட்சிய எண்ணங்களைச் செய்கையில் புரிந்து காட்டல் அன்னார் தமக்கு யாம் ஆற்றும் நன்றியும் கடமையுமன்றே. அன்னார் தம் புகழுடமபு என்மென்றும் எம்மிடையே அழியாப் பெருவாழ் வெய்துவதாக.

K கோகுலபாலன்
Grade 12 உயிரியல்

இயற்கையில் அனைத்தும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. எது முன் நோக்கி ஓடவில்லையோ, அது பின்னோக்கி ஓடிவிடும்.

— அரவிந்தர்

நமது தந்தையிலும் இனிய தலைமை ஆசிரியர்

சுமத் திருகாட்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இணுவில் என்னும் ஊரில் உயர்திரு O. S. V. சபாரத்தினம் ஞானபரணம் தம்பதிகளுக்கு 1917 ஆம் ஆண்டு நமது அதிபர். ஒரு புத்திரராகத் தோன்றினார்.

காலஞ்சென்ற எமது அதிபர் உயர்திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்களுக்குள்ளித் திரியும் வயதிலே சரித்திர பாடத்தில் மிகவும் ஆர்வம் எழுந்தது. B. A.; M. A. முதலிய பெரும் வகுப்புகளில் வரலாற்றுத் துறையில் மிகச் சிறப்பாகத் தேறின அவர் சரித்திரப்பற்றுத் கட்டியெழுப்பிச் சரித்திர நூலையும் எழுதச் செய்தது. சரித்திரத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கினார். திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய மாறுதல் ஏற்பட்டது. செல்வமணி என்னும் பெண்ணைத் தமது வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

காலம் ஓடியது. அவருக்குக் கல்வி செல்வம், வீரம் எனும் மூன்று செல்வ

மும் நிறைந்தன. ஆனால் பிள்ளைச் செல்வம் மாத்திரமே கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவர் தமது மருமக்களைப்பிள்ளை போல் வளர்த்து வந்தார். கல்லூரி மாணவ மாணவிளைத் தமது பிள்ளைகள் போல் அன்பாக இனிய வார்த்தைகள் கூறிப் போற்றிக் காத்து வந்தார். இப்படிப்பட்டவர் பல்பலைக் கழகத்தில் படித்து வந்தபொழுது ஹொக்கி விளையாட்டுவீரனாகவுயிரிந்து வந்தார்.

உயர்திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்கள் பட்டம் பெற்றபின்னர் 1910 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் குழுவில் ஓர் அங்கத்தவராயும் இருந்து வந்தார். இவர் இக்குழுவில் 1914 ஆம் ஆண்டு நமது கல்லூரி ஆசிரியர் குழுவில் ஓர் அங்கத்தவராயும் சேர்ந்த வெள்ளவீழாவைக் கொண்டாடப்போகும் தருணத்தில் எம்மை விட்டு மறைந்தார். 1967 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் எமது கல்லூரியில் உதவி அதிபராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1936 ஆம் ஆண்டு கடைசிப்

பகுதியில் அதிபராகத் தெரிவு செய்யப் பட்டார். இப்படிப்பட்ட மதிப்புக்குரிய திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்கள் 21-6-68 காலை 6-30 மணிபோல் இரு தப கோய்காரணமாகத் திடீரென கவலைக்கிடமான முறையில் மூளாய்வைத்தியசாலையில் உயிரை நீத்தார்.

காலை பாடசாலைக்கு வந்த மாணவர் திகைத்தனர், ஏங்கினர். கண்ணீர் மழை பொழிந்தனர். இவரது இறுதிக்கிரியைகளின்போது (22-6-68) 1-35 மணியளவில் ஆராதனையொன்று நடைபெற்றது. இதன்பின்னர் மாணவ மாணவிகள் இருபக்கமும் நின்று கண்ணீர் விடவும், ஆசிரியர்களும், கல்வாறினாழியர்களும், பட்டதாரி மாணவர்களும் சூழ ஆண், பெண் சாரணர்

கள் மலர் வளையம் முன்கொண்டு செல்ல இவரின் உடலைத் தாங்கிச் சென்று ஓட்டி மண்டபத்தை அடைந்தனர். 4-15 மணியளவில் ஆராதனையும் நடைபெற்றது. காலை 5 மணியளவில் மாணவர்களாலும் சுற்றத்தினராலும் இவர் சடலம் தூக்கிச் செல்லப்பட மாணவ மாணவிகள் இருபக்கமும் நின்று கண்ணீர் மழையையும் மலர் மழையையும் பொழிந்தனர்.

திரு. S. V. பாலசிங்கம் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார் என்கிறோம். அது பொய். அவரின் பூதவுடல்தான் மறைந்தது; புகழுடல் மறையவில்லை. அவருடைய புகழுடம்பு அது என்றும் மிடைத்திருக்கும்.

பா. மாயன்
தரம் 9 c

மறக்க முடியாத நமது அதிபர் அவர்கள்

இந்த ஆண்டிலே மட்டுமல்ல, எந்த ஆண்டிலேயும் மாணவர்களாகிய எம்மால் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சியாக எமது அருமை அதிபர் அவர்களின் பிரிவு எம்மனதில் பதிந்துவிட்டது. மறக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியா அது! தமது வேடிக்கைப்பேச்சுக்களினால் எம்மைச் சிரித்துக் குலுங்க வைத்தும், எமது தவறகளைச் செம்மையாக அறிவுறுத்துவதன் மூலம் அத்தவற்றை எம்மை உணர வைத்தும், எத்தகைய சிக்கலான பாடத்தையும் சுவா முறைபால் எம்மனதில் பதியவைத்தும் வந்த எமது அதிபர் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளாமல் பிரிந்துவிட்டார்கள்.

இத்துயரமானது எல்லோரையும் பாதித்தபோதிலும், அவர் பிரிவதற்கு முதல்கள் அவரிடம் பாடம் படித்த

எங்களுக்கு அதாவது 12 ம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு மிகமிக அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவர் அன்றைய தினத்தில் பாடம் நடத்திய முறையை எப்படித்தான் மறப்பது!

எமது அதிபர் அவர்கள் எமக்கு ஆங்கிலப் பாடம் கற்பித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் அவர்களின் வரவை மிக ஆவலோடு கோக்கிய வண்ணம் இருப்போம். ஏனெனில் அவர்கள் எடுக்கும் நர்ப்பது நிமிடங்களும் நர்ப்பது வினாடிகளாகப் பறந்து விடும்.

அவர்கள் எமக்குக் கடைசிப்பாடம் நடத்திய பாடத்தைவிட முந்திய பாடங்களைச் சிலவற்றை அங்கே வேலை காரணமாக அவர்களால் நடத்த முடியவில்லை. ஆனால் அன்று வந்தார்கள்

தாம் பிரியப்போவதை அறிந்துதான் எம்மைக் காண்பதற்குக் கடைசித் தடவையாக வந்தார்களே என்று தான் எண்ணத்தோன்றுகிறது.

அவர்கள் வந்தவுடனேயே நிமிர்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டோம். அவர்களும் தமது வழக்கமான புன்சிரிப்புடனேயே பாடத்தை ஆரம்பித்தார்கள். விதி யானது அவர்கள் மதியில் ஏதோ உணர்த்தியதுபோல் அன்று எங்களுக்கு படிப்பிக்க ஆரம்பித்தது படுகொலைகள் மூலம் உயிர்கவர்தல் என்பதாகும். முதலில் அவர் உரோமத் தலைவன் ஜூலியர்சீசர் படுகொலை செய்யப்பட்டதை ஆரம்பித்தார்கள். பின்பு யோன் கென்னடி, ரொபேட் கென்னடி ஆகியோரைப்பற்றிக் கூறிக்கொண்டே வந்து கடைசியில் பிரதமர் பண்டார நாயக்காவைப் பற்றி ஆரம்பித்ததும் வகுப்பறையே சிரிப்பால் அதிர்ந்தது ஆனால் அவர்களுடைய இருதயம் என்ற கொலைகாரன் தனது இயக்கத்தை நிறுத்துவதன் மூலம் மறுநாள்

காலை அவரைக் கொலை செய்வான் என்று நாமோ, அவரோ மனதில் ஒரு சிறிதளவேனும் எண்ணியிருந்தோமா?

மறுநாட்காலை பாடசாலை அடைந்த எமக்கு எப்பேர்ப்பட்ட அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அதிபர் அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலியைச் செலுத்திவிட்டு வகுப்பறைகளையடைந்த எமக்கு அவர்களது எழுத்துக்களைக் காணத் தாங்கவொண்ணாத தயரமேற்பட்டது கண்களைக் கண்ணீர் திரையிட்டு மறைத்தது நாக்குமுறிற்று. மெய் பதறிற்று; உளம்சோர்ந்தது; கற்சிலைகளைப்போல் அமர்ந்திருந்தோம். எம்மைம்போல் தரநிர்ஷ்டம் பிடித்தவர் யார்தான் உள்ளார்களோ?

ஆண்டாண்டுதோறும் அமுது புண்டாலும் மாண்ட நமது அதிபர் அவர்கள் வருவார்களோ? அவர்கள் இலட்சிய வாழ்க்கை நம்மை வழி நடத்துவதாக!

மு. க.
தாம் 18 உயிரியல்

இதயத்தின் குமுறல்

நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணியிருக்கும் பாடசாலை விடுதியில் எல்லா மாணவர்களும் உறங்கிவிட்டார்கள். எங்கும் ஒரே நிரைபதி. ஆனால் ஓர் உருவம் மட்டும் பெருமூச்சு விட்டபடியும், முனகிக்கொண்டும் இருந்தது. திடீரெனப் படுக்கையை விட்டெழுந்த உருவம் தனக்குரிய அலமாரியைத் திறந்து ஏதோ ஒரு கடிதத்தைப் படித்தது. பின், மீண்டும் படுக்கையில் புரண்டபடி விழிப்புடன் காணப்பட்ட

டது. ஆனால் அக்கடிதத்தக்குரிய உருவமோ விழித்திருக்கும் உருவத்தின் பக்கக் கட்டிலில் நிம்மதியாகத் தூக்கிக் கொண்டிருந்தது.

மோகனும் ரகுவும் பிரியா நண்பர்கள், பாடசாலையிலே அல்லது விடுதியிலே எங்கு பார்த்தாலும் அவர்கள் ஒன்றாகவே காணப்படுவார்கள். இருவரும் நண்பர்களானபடியால் ஒருவர் கடிதத்தை மற்றவர் படிப்பது வழக்

கம். அதேபோல அன்று காலை ரகுவுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதை மோகன் தான் பெற்றான். அக்கடிதத்தை ரகுவுக்கு அவன் தாயார் எழுதியிருந்தார். அதில் ரகுவின் தந்தை பல நாட்கள் வேலைக்குச் செல்லாததால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாயும், அப்போது உடல்நிலை மல்லாயில்லாதிருப்பதாயும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் ரகுவுக்குப் பணங்கட்ட வசதியில்லாததால் வீட்டுக்கு வரும்படியும் எழுதியிருந்தது. இச்சொற்களே மோகனைச் சுட்டெரிக்க எதையோ சிந்தித்தபடி நின்றுகொண்டிருந்தான். ரகு வந்ததைக் கண்டதும் அக்கடிதத்தைத் தன் பையுள் போட்டுக் கொண்டு வாடிய முகத்தில் சிரிப்பை வரவழைத்தான். மோகனின் வாடிய முகத்தைக் கண்டு விசாரித்த போது தனக்கு உடல்நிலை சரியில்லை எனக்கூறிச் சமாளித்துவிட்டான்.

ஆமாம் அத்துக்கத்திற்குரிய கடிதத்தையே தான் மோகன் கள்ளிரவு படித்துக்கொண்டிருந்தான். மறுநாட் காலை ரகுவுக்குத் தெரியாமல் ஒரு கடிதத்தை எழுதி ரகுவின் தாயாரின் விலாசத்திற்கு மோகன் அனுப்பினான். அன்று மாலை பாடசாலை முடிந்ததும் மோகன் ரகுவுடன் தேரீர் அருந்திய பின்னர் ரகுவை விட்டு எங்கோ சென்று சற்றுப் பிந்தியே விடுதிக்கு வந்தான். இதைக் கவனித்த ரகு ஒன்றும் விசாரிக்கவில்லை. இப்படியே ஒவ்வொருநாள் மாலைமும் மோகன் எங்கோ சென்று வந்தான். மோகன் தன்னை விட்டு வேறு நண்பர்களுடன் சேருகிறான் என்று தப்பிப்பிராயம் கொண்டே ரகு வேறு நண்பர்களை

நாடினான். தான் ஏன் எங்கு சென்றான் என்று தன் நண்பனுக்குக் கூற முடியாமல் மோகன் திணறினான். அதே நேரத்தில் ரகு கெட்ட நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஊர் சுற்றுவதில் நேரத்தைச் செலவழித்தான்.

ஒரு நாள் மாலை, மோகன் வேலைக்குச் செல்லவில்லை ஓர் அச்சக்கூடத்தில் தொட்டாட்டு வேலை செய்வதென அவன் வேலை, பாடசாலை விட்டபின் தன் ஒப்புநேரத்தை இவ்வேலையில் செலவழித்தான். இதனால் அவனுக்கு ஒரு மாதத்தில் எண்பது ரூபா தேறும்; இப்பணத்தையே தன் நாயிர் நண்பன் ரகு பாடசாலைச் செலவுக்குக் கட்டி வந்தான். இதைப்பற்றி ரகுவுக்குச் சொல்ல மோகன் விரும்பவில்லை. மற்ற வேலைகளில் பாடசாலைப் பணத்துடன் கைச் செலவுக்கும் பணமனுப்பும் ரகுவின் தாயார் இப்போ கைச் செலவுக்கே பணத்தை அனுப்பி வந்தார். பாடசாலை இலிபி தர் ரகுவைப் பணம் கேட்காததால், ரகு பணம் யார் கட்டுகிறார்கள் என்று சிந்திக்கவில்லை. மோகன் தான் பணம் கட்டுகிறான் என்று தெரிந்தாற்றானே? அன்று மாலை வேலைக்குச் செல்லாததால் மோகன் ரகுவைக் காணச் சென்றான். ஆனால் ரகுவோ அன்றும் மோகன் எங்கேயாவது சென்றிருப்பானென நினைத்து வழக்கம்போல் தன் புது நண்பர்களுடன் புகைப் பிடிப்பதற்காகக் கடைக்குச் சென்றுவிட்டான். எதிர்பாராத விதமாகப் பாடசாலை அதிபர் கடைக்குச் சென்றபோது ரகு புகைப்பிடிப்பதைக் கண்டுவிட்டார். ஆனால் ரகு, அதிபர் பார்த்ததைக் காணவில்லை. எப்படி

யோ ரகுவைத் தேடிக்கடைக்கு மோகன் வந்தவிட்டான். ரகு கையில் சிகரெட் புகைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் மோகனின் உடல் நடுங்கியது. தான் யாருக்காகச் சிரமத்தைப் பாராது உழைத்தானோ அவனே இந்நிலையில் இருந்ததைக் கண்டதும் மோகனின் கால்கள் நடுங்கின; தன் கரங்களால் ரகுவின் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்தான்; எதிர்பாராத விதமாக ரகுவின் நண்பர்கள் மோகனைத் தாக்கினார்கள். இதனால் மோகன் வருந்தவில்லை. ரகுவின் நிலையைச் சிந்தித்து அனுதாபப்பட்டான்.

மறுகாட்காலை ரகுவைத் தனது காரியாலயத்துக்கு வரும்படி அதிபர் தண்டனுப்பினார். ஏன் தன்னை அதிபர் அழைக்கிறார் என்று ரகுவுக்குத் தெரியாது. அவன் புகை பிடித்த போது அதிபர் கண்டதுபற்றி ரகுவுக்குத் தெரிந்தாற்றானே? சிகரெட் குடித்ததற்காக அதிபர் ரகுவைப் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார். ரகு எவ்வளவு செஞ்சிப்பார்த்தும் அவர் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை; விடுதலிக்குச் சென்ற ரகு தன் உடுப்புக்களை அடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டான். மோகனுக்கோ நடந்த தொன்றும் தெரியாது. ஆனால் ரகுவோ மோகன்தான் தன்னை அதிபரிடம் கோள் சொல்லியிருப்பானென எண்ணி அவன்மேல் பழிக்குப் பழி வாங்கும் எண்ணத்துடன் ஒன்று பேரோது பஸ் நிலையத்துக்குச் சென்றான்.

ரகு வீட்டையடைந்ததும் தன் மேசையில் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு கடிதம் இருப்பதைக் கண்டான். அதைப் படிக்குமுன்னே அது மோகன்தான்

எழுதியிருக்கிறான் என்று அறிந்து கொண்டான். ஆனால் இக்கடிதம் வந்து இரண்டு மாதங்கள். அதவும் தாயாரின் விவாசத்தக்கே வந்திருந்தது. அக்கடிதத்தில் மோகன் தன் பாடசாலை அதிபர் எழுதுவதுபோல் ரடித்து ரகுவின் பாடசாலைக் கட்டணத்தைத் தான் கட்டுவதாயும் அதன் மேற்கொண்டு ரகுவின் கைச் செலவுப் பணத்தை மாத்திரம் அனுப்புமாறும் எழுதியிருந்தன. ரகுவிற்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. தாயாரிடம் விசாரித்தபோது 'பாடசாலைக்குப் பணம் கட்டுவதற்கு வசதியில்லாததாற்றான் உன்னை உடனே படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வீட்டுக்கு வரும்படி கடிதம் எழுதினேன். மறுகாட்காலை இக்கடிதம் வந்தது' என்றார். அப்போதுதான் ரகுவுக்கு ஒரு ஞாபகம் வந்தது, அன்றொருகாட்காலை மோகன் தன்னுடன் வந்தபோது, தபாற் கந்தோரில் ஒரு கடிதம்போட, தான் மோகனை "யாருக்குக் கடிதம் போடுகிறாய்" என்று கேட்க அது தன் வீட்டுக்கெனக் கூறியது. 'எனக்கு இவ்வளவு காலமும் பணம் கட்டிவந்தநண்பனை எதிரியாகினைன்?' என்று எண்ணிடபோது ரகுவுக்குத் துக்கமாயிருந்தது. மோகனைப் பழிக்குப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிதறியது; தன்னுடைய நண்பனின் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்க வேணும்போல் தோன்றியது. உடனே தன் பாடசாலைக்குச் சென்றான். பாடசாலையில் மோகனைக் காணவில்லை. விடுதிக்குச் சென்றபோது மோகன் தன்மேசையில் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். மோகன் நண்பனின் பிரிவால் துயரத்தடன் காணப்பட்டான்: தன் நண்பனைத்

திருத்தி மீண்டும் பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்காக அப்போது ரகுவுக்கே கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருந்தான். மோகனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பின்னால் நின்று அக்கடிதத்தை ரகு படித்தான். "அன்பின் நண்ப, உன் உயர்ச்சிக்காக முயற்சி செய்தேன்; என் துயரைப் பாராது உன்னைப் படிப்பிக்க உழைத்தேன்; அதற்காகவே புகைபிடிக்கும் போது உன்னைத் துண்டித்தேன்; ஆனால் நீயே என்னை எதிரியாக மாற்றிவிட்டாய்; ஆனால் நானே எப்பொழுதும் உன் நண்பன்; நடந்ததை மறந்துவிடு; இக்கடிதம் கிடைத்தவுடனேயே பாடசாலைக்குவா" என்று எழுதியிருந்தான். இதைப்படித்த ரகுவின் கண்கள் நீர்க்குளமாயின. அதில் ஆறாக வந்த கண்

ணீர் மோகனின் தோளில் வீழ்ந்த முத்துக்களாகச் சிதறிற்று. மோகன் திடுக்குற்றத் திரும்பியபோது தன்னருயிர் நண்பன் நிற்பது அறிந்ததும் உவகையுடன் சட்டித் தழுவினான்; ஆனால் ரகுவோ அவ்வம்புப் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு மோகனின் கால்களைப் பற்றி, தன்னை மன்னிக்குமாறு கெஞ்சினான். ஆனால் மோகனே, "நீ என்ன பிழை செய்தாய் உன்னை மன்னிக்க" என்று கூறி, ரகுவை முதலில் அதிபரிடம் அழைத்தச் சென்றான். "ரகு இனிமேல் திருந்தி விடுவான் என்று உறுதிகூறி மோகன் பாடசாலையில் சேர்ப்பித்தான். தனது உயிர் நண்பனுக்கு எப்படி நன்றி செலுத்துவதெனத் தெரியாமல் ரகு விழித்தான்.

திருமொழிபவன்
தரம் 10 (8c.)

Our Heartfelt Condolences

VICTORS

The leading "Electrical Repairers" in Jaffna

No. 6, Stanley Road,
Jaffna.

FOR YOUR IRON WORKS

Consult :

RAJAN IRON WORKS

No. 8, STANLEY ROAD,

JAFFNA.

YOUR LOSS IS
OUR LOSS TOO

Esmaljee Amijee

CATERERS OF STUDENT NEEDS

150, Hospital Road,
Jaffna.

FOR

SILK AND COTTON SAREES,
SUITINGS, SHIRTINGS,
AND
QUALITY TEXTILES

Visit

MUNEER'S

79 - 81, K. K. S. Road,
Jaffna.

PHONE : 404.

CABLE : Insaf.

அழகிய சப்பாத்து வகைகளுக்கு

பிரகாஸ் ஸ்ரோம்ஸ்

31, 33, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கை நாயம்,
நயமிக்க பதைர்ப்பட்ட ரகங்கள்,
இனங்கள், நிறங்களுக்கு

சுழத் திருநாட்டின்
இணையற்ற பிரபல்ய
பாதரட்சை விற்பனையாளர்

SWARNA STORES

(சுவர்னா ஸ்ரோம்ஸ்)

DEALERS IN :

GENERAL HARDWARE,
DRAINAGE AND
SANITARY FITTINGS.

PAINTS, ELECTRICAL GOODS
AND
PUMP SPARES.

தமிழ்ப் பத்திராதிபக் குழு

English Editorial Board

பத்திராதிபர் :

செல்வன் பெ. ஜேயராஜா

Issue Editor : Ranjit S. Thambyrajah

உப-பத்திராதிபர் :

செல்வி கு. பவானி

Associate Editor : M. Tissanayagam

இலக்கியப் பகுதி :

செல்வன் கு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
செல்வன் வே. திகழொழிபவன்
செல்வன் வி. சுந்தரேசன்

Science Section : V. Srirangan
S. Cumarasamy

Literary Section : P. Karunainiathan

விஞ்ஞானப்பகுதி :

செல்வன் ஜே விஜயதுரை

Feature Section : K. Sabanathan
K. Gokulapalan

பெண்கள் பகுதி :

செல்வி வே. இத்திராதேவி

Co-eds. Section : R. Shanthakumari
K. Bavani

விளையாட்டுப் பகுதி :

செல்வன் ச. யோகநாதன்

Sports Section : G. Benjamin
S. Shanmuga

சிறுவர் பகுதி :

செல்வி கா. நிர்மலராணி

Faculty Advisor: Mr. L. C. D. Kulathungam,
B. A. Hons.

ஆலோசகர் :

வித்துவான் இ. பாலசுப்பிரமணியம்,
பி. ஏ. (ஆர்னஸ்சு)

Manager : Ranjit S. Thambyrajah

Asst. Manager : M. Sugumar